

2. Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė padengia savo, Europos Parlamento ir Europos Sąjungos Tarybos patirtas bylinėjimosi išlaidas.
3. Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 135, 2014 5 5.

2015 m. lapkričio 12 d. Teisingumo Teismo (penktoji kolegija) sprendimas byloje (Helsingin hovioikeus (Suomija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Valev Visnapuu/Kihlakunnansyyttäjä (Helsinki), Suomen valtio – Tullihallitus

(Byla C-198/14) (¹)

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — SESV 34 ir 110 straipsniai — Direktyva 94/62/EB — 1 straipsnio 1 dalis, 7 ir 15 straipsniai — Nuotolinė prekyba alkoholiniais gėrimais ir jų gabenimas iš kitos valstybės narės — Tam tikroms gėrimų pakuotėms taikomas akcizas — Neapmokestinimas, kai pakuotės priklauso užstato ir grąžinimo sistemos — SESV 34, 36 ir 37 straipsniai — Mažmeninės prekybos alkoholiniais gėrimais licencijos reikalavimas — Mažmeninės prekybos alkoholiniais gėrimais monopolija — Pateisinimas — Sveikatos apsauga)

(2016/C 016/08)

Proceso kalba: suomių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Helsingin hovioikeus

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Valev Visnapuu

Atsakovai: Kihlakunnansyyttäjä (Helsinki), Suomen valtio – Tullihallitus

Rezoliucinė dalis

1. SESV 110 straipsnį ir 1994 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų 1 straipsnio 1 dalį, 7 ir 15 straipsnius reikia aiškinti taip, kad jais nedraudžiamas valstybės narės reglamentavimas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kuriuo nustatomas akcizas tam tikroms gėrimų pakuotėms, bet numatomas neapmokestinimas tuo atveju, kai šios pakuotės priklauso veiksmingai grąžinimo sistemai.
2. SESV 34 ir 36 straipsnius reikia aiškinti taip, kad jie nedraudžia tokio valstybės narės reglamentavimo, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, pagal kurį kitoje valstybėje narėje įsisteigusiam pardavėjui taikomas reikalavimas turėti mažmeninės prekybos licenciją alkoholinių gėrimų importui siekiant juos mažais kiekiais pardavinėti pirmojoje valstybėje narėje gyvenantiems vartotojams, kai šis pardavėjas užtikrina gėrimų gabenimą ar patiki jų gabenimą trečiajam asmeniui, jei šis reglamentavimas tinkamas užtikrinti tam, kad būtų pasiektas siekiamas tikslas, šiuo atveju visuomenės sveikatos ir viešosios tvarkos apsauga; šio tikslo negalima pasiekti bent jau tokio paties veiksmingumo lygmens mažiau ribojančiomis priemonėmis ir šis reglamentavimas nėra savavališka diskriminacijos priemonė ar užslėptas valstybių narių tarpusavio prekybos apribojimas, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

(¹) OL C 202, 2014 6 30.